

RELIGIE VERSUS PĂRTĂȘIE - LIBERUL ARBITRU, NU AUTO- VOINȚA - Partea a zecea

Este atât de bine să fiu cu voi în seara aceasta. Să luăm Bibliile și să mergem direct la Cuvânt. Ne întoarcem la Geneza 2. Vom începe de acolo și vom continua cu tema **Religia versus relație**. Cred că aceasta este partea a zecea și așa vrea să vorbesc despre **Liberul arbitru**. Geneza 2.16:

„Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină,

dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Într-o lectură inițială a acestui lucru, poți să te uiți la aceasta și să crezi că s-ar părea că Dumnezeu anunță o pedeapsă pentru încălcarea poruncii, dar nu știi că exact acesta este felul în care ar trebui să citim acest lucru. Eu cred că a fost un avertisment de la Dumnezeu, deoarece El știa consecințele care urmau dacă mâncau din rodul aceluiași pom. Dumnezeu nu voia să dea o poruncă pentru a putea aduce apoi pedeapsa. Nicidecum! Dumnezeu a dat porunca deoarece știa că ei vor lua din acel pom, știa că vor mânca și vor muri spiritual, știa că vor începe să moară fizic, așa că și-a avertizat fiul cu privire la acel pom. El nu a aranjat ceva ca să poată aduce pedeapsa, deoarece poruncile lui Dumnezeu nu sunt date ca să pedepsească. El nu se bucură de pedeapsă, dar avertizează: „Stai departe de lucrul acesta pentru că nu este corect, nu este bine.”

Hai deți deci, să citim versetul 16:

„Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină,

dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” Amin.

Să citim din Geneza 3.6:

„Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat.” Femeia a luat ceea ce i-a dat Dumnezeu pentru protecția ei, dar prin subtilitatea lui, șarpele a făcut-o să privească la acel pom într-o altă lumină. Astfel, ea a început să-l privească și *„a văzut că era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea.”* Dumnezeu nu a spus niciodată că pomul nu este plăcut pentru ochi, nu a spus niciodată că nu este bun de mâncat și nu a spus niciodată că nu te face înțelept. Toate lucrurile acestea erau adevărate, dar ceea ce le-a spus Dumnezeu era totuși Adevărul suprem.

„Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi din ele.” Să ne plecăm capetele și să cerem binecuvântarea Domnului.

Doamne Isuse, venim la Tine pentru că avem nevoie de Tine și pentru că Te iubim. Dumnezeule, noi am ajuns în acest timp pentru că ne-ai atras, pentru că harul Tău ne-a adus în acest loc și în acest ceas, și trezește în noi ceva care Te iubește mai mult și vrea mai mult din Tine. Dumnezeule, Tu ne-ai adus în acest loc ca să ne hrănești, de aceea venim, Stăpâne, cu așteptări și Te rugăm să frângi Pâinea Vieții pentru noi și să ne dai porția de care avem nevoie astăzi. Tu ai înțâietate să ne vorbești, ca să ne bucurăm de Cuvântul Tău, de aceea, Îți cerem să îndepărtezi din cale tot ce ar putea fi un obstacol sau o piedică în viața noastră, ca să sărbătorim cu Tine. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos, ca să poți avea semințele Tale. Amin.

Astfel, vedem că în grădina Eden, Dumnezeu a dat omului o singură poruncă și că această poruncă i-a fost dată ca să-l avertizeze de consecințele luării din acel pom. Apoi, vedem că femeia s-a confruntat cu șarpele și fiind ispitită, a început să reexamineze pomul, a început să-l privească cu interes și a văzut că era cu adevărat bun de mâncat, era plăcut pentru ochi și de dorit pentru a o face înțeleaptă. Dar aceasta era o înțelepciune pe care Dumnezeu nu o dorea, nu dorea ca ea s-o aibă, sau cel puțin nu a vrut s-o aibă în momentul acela. Așadar, ea s-a uitat și a văzut toate beneficiile, dar nu a reușit să-și amintească motivul pentru care nu trebuia să mănânce din pom; și motivul pentru care nu trebuia să mănânce era că Dumnezeu spusese: *„În ziua în care veți mânca din el, veți muri.”*

Dar șarpele a pus chiar porunca aceea sub semnul întrebării, spunând: „*Cu siguranță nu vei muri!*”, așa că ea a început să privească la acel pom, apoi a luat din el și i-a dat și soțului ei și el a mâncat. Atunci ochii lor s-au deschis și au cusut laolaltă frunze de smochin ca să-și acopere goliciunea. Apoi, știm că a venit Dumnezeu plimbându-Se în răcoarea serii, iar ei s-au ascuns.

Noi știm povestea destul de bine până aici și ne dăm seama că divinitatea din grădina Eden a avut o părtășie desăvârșită cu fiul său și cu soția fiului Său. Astfel, Dumnezeu cobora în răcoarea serii, avea părtășie cu copiii Săi și Se bucura de această părtășie, pentru că Și-a dorit acest fel de părtășie; Dumnezeu a creat Edenul în felul acesta pentru că a dorit acest fel de părtășie. Dar în clipa când au încălcat porunca, părtășia a fost ruptă și imediat a început religia.

Astfel, puteți vedea că religia începe cu ruperea părtășiei, pentru că dacă ești în relație cu Dumnezeu nu ai nevoie de o religie. Religia este o acoperire, religia pe care a făcut-o Adam a fost o acoperire pentru a-și ascunde păcatul; de fapt, l-a determinat să se ascundă de prezența Domnului. Astfel, puteți vedea că religia a devenit bariera care îl oprea pe om să ajungă în prezența lui Dumnezeu, religia a devenit o barieră în calea relației omului cu Dumnezeu. De aceea, Dumnezeu a trebuit să coboare ca să restabilească relația, să restabilească părtășia cu copiii Săi; a trebuit să omoare un miel nevinovat, a trebuit să dea o jertfă de sânge ca să-i poată îmbrăca în acea piele și să poată restabili părtășia, pentru că Dumnezeu vrea o relație, nu religie. Vedeți? Când a fost ruptă relația, a fost stabilită religia, ceea ce înseamnă că religia este semnul că relația este ruptă, că relația de frățietate este ruptă. Deci, religia este vândută oamenilor. Spun vândută, pentru că este prezentată oamenilor ca o modalitate de a avea părtășie cu Dumnezeu sau de a avea o relație cu Dumnezeu, dar religia este semnul că relația cu Dumnezeu este ruptă, părtășia este ruptă.

Astfel, știm că nu aceasta este ceea ce vrea Dumnezeu, ci Dumnezeu vrea o relație cu copiii Săi și aceasta a încercat să restabilească în această zi: părtășia, înapoi la Sine, astfel ca El și voi să puteți fi uniți împreună ca indivizi. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta.

Aici, vedem că Adam și Eva au fost plasați în libertate, cu liberul arbitru, așa că au putut alege dacă vor lua din acel pom sau nu. Dumnezeu nu a îngrădit pomul și nu a pus heruvimi în jurul lui ca să-i împiedice să meargă la acel pom, ci le-a dat libertatea de a alege: „Puteți lua din Pomul Vieții sau puteți lua din pomul

cunoștinței binelui și răului.” Ei au putut să aleagă singuri din care voiau să ia, pentru că așa a stabilit Dumnezeu. Deci, a existat liberul arbitru, au avut libertatea de a alege, dar noi nu suntem făcuți să folosim libera alegere sau liberul arbitru pentru a ne exercita voința de sine; și putem vedea aceasta privind femeia de aici. Când femeia a început să analizeze pomul și a pus la îndoială ceea ce a spus Dumnezeu, când a început să se uite la pom, a început să poftască acele lucruri prin pofta ochilor, pofta cărnii și mândria vieții. Și pe măsură ce a început să poftască, în interiorul ei s-a trezit voința ei de sine, a început s-o exercite și să se ascundă după faptul că are libera alegere, liberul arbitru. Astfel, a folosit liberul arbitru pentru a se justifica sau pentru a-și satisface voința de sine. Aceasta este capcana diavolului, să-ți folosești liberul arbitru pentru a-ți satisface propria ta voință.

În mesajul **Hristos este Taina lui Dumnezeu manifestată**, profetul lui Dumnezeu a spus:

„Și acum marea descoperire! Pentru a restabili legătura Sa de rudenie cu omul, pentru a readuce lucrurile la starea originală, El a trebuit să-i lase să se piardă. Înțelegeți? A trebuit să-i lase să păcătuiască, să-i lase liberi moral. El nu putea să-i facă să păcătuiască și să rămână Dumnezeu, apoi să-i pedepsească pentru ceea ce El i-a determinat să facă.

Dar când l-a pus pe om în parteneriat cu El, i-a dat liberul arbitru, așa cum suntem și noi astăzi. Vedeți? Vedeți? Voi mergeți pe orice cale vreți pentru că aveți agentul moral liber. Astfel, dacă El a procedat așa cu primul om, va proceda la fel și cu al doilea și cu toată lumea, pentru că altfel ar fi greșit prima dată. Dar El n-a greșit, așa că fiecare om este pus în fața aceleași alegeri.”

Așadar, când Dumnezeu l-a pus pe om în parteneriat cu El, i-a dat liberul arbitru, așa că voința ta morală liberă te pune în parteneriat cu Dumnezeu. Voi înțelegeți că Dumnezeu Și-a luat întreaga expresie când a început să se exprime pe Sine. El urma să construiască o Capodoperă, iar această Capodoperă avea să fie o reflectare a Sa, pentru că urma să facă omul după chipul Său. El a făcut un cadru frumos pentru a-și așeza Capodopera și a pus-o în grădina Eden, în partea de est a Edenului. Acolo l-a pus pe fiul Său, apoi a luat o coastă din el, i-a făcut o soție egală cu el, i-a pus împreună în locul acela și a spus: „Este foarte bine.” Apoi, când Și-a terminat Capodopera, imaginea pe care o avea în mintea Sa, dorința inimii Sale, și a așezat-o acolo, Dumnezeu S-a odihnit.

Aceasta a fost dorința lui Dumnezeu (Amin) și El i-a dat omului voință liberă, astfel încât omul să poată continua să fie în părtășie cu Dumnezeu și să-L exprime pe Dumnezeu. Dumnezeu a făcut așa deoarece știm că omul trebuia să cadă pentru că a existat un Plan de răscumpărare. Dumnezeu a vrut să fie Salvator, așa că i-a dat omului liberul arbitru, libertatea să aleagă, dar El nu și-a schimbat niciodată Planul. Le-a păstrat în același fel, dar când Dumnezeu și-a pus Capodopera în această grădină a Edenului, tot ce a creat, tot ce a făcut și a pus în poziție, toată încântarea și bucuria Lui le-a pus în mâinile unui om cu libertate morală liberă. Dar când omul acela și soția lui au făcut o alegere greșită și au încălcat porunca, au adus moartea.

Tot ce a făcut Dumnezeu, capodopera Lui și tot ce a făcut, a căzut în ruină, pentru că El a pus totul în mâinile fiului Său. Deci, vedeți ce putere, aș spune, ce putere este în libera alegere, ce putere este în agentul liber moral, pe care Dumnezeu a pus-o în omul aflat în parteneriat cu El și liber moral. Ca agent moral liber, el putea să aleagă ce cale dorea, pentru că Dumnezeu nu l-a împiedecat să aleagă pomul greșit. Ce putere avea, să ia tot ce a făcut Dumnezeu și să aducă în moarte, să aducă totul în ruină, haos și perversiune. Totul prin alegerea unui bărbat, iar noi suntem încă sub același agent moral liber, ca să ne facem alegerea noastră.

În mesajul **Paradoxul**, ni se spune:

„Voi sunteți pe aceeași bază ca Adam și Eva. Dacă Dumnezeu ți-ar pune altceva, ar fi nedrept cu Adam și Eva. În seara aceasta, fiecare are în față aceeași alegere corectă și greșită ca Adam și Eva. Tu poți să faci alegerea ta, poți lua Cuvântul lui Dumnezeu sau poți să lași Cuvântul lui Dumnezeu. Poți să iei Cuvântul lui Dumnezeu sau poți să iei credințele denominaționale, poți să iei ideile tale moderniste despre ceea ce este El; poți să fii născut din nou și umplut cu Duhul Sfânt sau poți să fii membru de biserică.”

Dar vedeți, atunci când un fiu al lui Dumnezeu primește libertatea morală gratuită și începe să-și exercite voința de sine, auto-voința, există o altă putere care vine cu aceasta, există încă haos care izbucnește, există încă distrugere, există încă perversiune.

Dar vedeți, la sfârșitul timpului, pe pământ trebuie să existe un popor care va lua agentul liber moral, însă nu va folosi voința liberă de a exercita voința de sine, auto-voința, ci va lua voința liberă cu opțiunea de a sacrifica voința de sine, nu

forțat, ci prin liberul arbitru, prin agentul liber moral. Dacă alegerea liberă a adus distrugerea, alegerea liberă a copiilor lui Dumnezeu va fi cea care readuce totul la restaurare. În această libertate morală există putere.

Când Dumnezeu ne-a pus în relație de parteneriat, a pus omul în parteneriat cu El și nu și-a luat agentul moral liber. Astfel, diavolul mai poate împiedica un fiu sau fiică a lui Dumnezeu; acel fiu sau fiică a lui Dumnezeu mai poate alege să se îndepărteze de Cuvânt, iar când fiul sau fiica lui Dumnezeu alege să se îndepărteze de Cuvânt, de un singur Cuvânt, aceasta aduce încă aceleași rezultate, aduce moarte, aduce distrugere, dar prin Sângele lui Isus Hristos ni s-a dat calea răscumpărării pentru a reveni prin pocăință. Acesta este un lucru puternic.

Odată am lucrat cu un bărbat care era ostil față de creștinism și mi-a spus că nu crede în Dumnezeu. Spunea că dacă Dumnezeu este atât de bun, de ce permite să-i fie maltratați copiii și uciși? Nu știu tot ce a citat, dar știu că ați mai auzit aceasta. Dacă Dumnezeu este atât de bun, de ce face aceasta? M-am uitat la el și i-am spus: „Știi de ce? Pentru că omul și-a încălcat legământul. Omul și-a făcut aceasta singur, nu Dumnezeu a făcut-o. Când Dumnezeu l-a făcut pe om, l-a făcut desăvârșit. Omul a făcut aceasta.” Apoi am spus: „Când tu însuți refuzi să urmezi Cuvântul lui Dumnezeu, perpetuezi perversiunea, crima și molestarea copiilor Lui. Acum este vina ta, nu a lui Adam și a Evei, nu a lui Dumnezeu. Toată lumea privește în urmă și spune: „Oh, știi...”

Îmi amintesc că odată, cineva s-a dezlănțuit și a spus: „Când voi ajunge în rai, voi vorbi cu Adam despre ce spui tu astăzi.” Tu perpetuezi ceea ce a făcut Adam și continui ciclul distrugerii și înfrângerii (Amin! Amin), pentru că profetul lui Dumnezeu spune în **Pecetea a șaptea** că diavolul poate folosi unul dintre supușii săi ca să facă să cadă un singur Cuvânt și are biruință asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Dar va veni un moment în care nu va mai avea biruință asupra Cuvântului lui Dumnezeu deoarece Dumnezeu creează un popor care va folosi liberul arbitru ca să-și predea propria voință Lui.

Deci, oamenii se enervează cu privire la ceea ce se întâmplă, dar nu vor să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Ei vor să vorbească despre cât sunt de oribile lucrurile, despre cât sunt de pervertite, dar nu-și dau seama că cu cât încalcă mai mult porunca lui Dumnezeu, cu cât folosesc mai mult liberul arbitru pentru a-și exercita propria voință ca să-și satisfacă dorința cărnii, continuă să înrăutățească situația. Tot timpul încercăm să dăm vina pe altcineva, dar acum este vina noastră, acum

este ziua în care trăim în aceasta, acesta este timpul, acesta este ceasul.

Să mergem la 2Timotei 4.2:

„Propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.

Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor.” Înseamnă că vor să-și satisfacă plăcerea, vor ca învățătorul să le dea ceva ce vor să audă.

„Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.”

Voi spuneți: „Oh ce lucru oribil se întâmplă!” Nu este exact ceea ce au vrut să se întâmple? Aceasta este ce au vrut și sunt înșelați. Vă dați seama că o parte uriașă dintre oamenii care sunt înșelați, vor să fie înșelați? Ei și-au dat singuri învățători care să le gâdile urechile, pentru că vor să audă lucruri plăcute, vor să li se spună: „Ești bine, Dumnezeu te iubeste. Dumnezeu nu ar face niciodată aceasta cu tine; Dumnezeu nu ar face niciodată aceea.” Exact aceasta a vrut să audă și Eva, iar când a auzit, a început să ia în considerare ceea ce a spus el.

Deci, ei „și-au dat învățători după poftele lor”, care să le spună lucruri plăcute care să le gâdile urechile, așa că își întorc urechile de la Adevăr și se îndreaptă spre istorisiri închipuite. Și tu spui: „Oh, ce trist!” Au ajuns exact unde au vrut. Nu au vrut Adevărul, ci au vrut să audă ceva care să fie atrăgător, care să-i satisfacă pe oameni.

De multe ori, oamenii care sunt înșelați, sunt atât de dispuși să fie înșelați! Știu că sună oribil, dar dacă ați știut vreodată pe cineva care a făcut parte dintr-o schemă piramidală, dintr-o schemă de îmbogățire rapidă sau ceva care face bani, știți că unii dintre noi au fost prinși în capcana aceasta, în scheme sau altceva, iar la sfârșitul zilei vă dați seama că imaginea pe care au pictat-o, nu a fost ceea ce au primit.

„Dacă bei acest suc, vei fi liber de cancer, nu vei avea probleme cu inima și nu vei avea acest lucru. Și dacă acest lucru funcționează pentru tine, va funcționa și pentru vecinul tău, și poți să-l vinzi fratelui și sorei tale, mamei și mătușii tale. Apoi, poți să le ai pe ale tale gratis, iar dacă faci o treabă bună, nu numai că le vei

primi gratuit, dar poți obține venituri mari. Cunosc pe cineva de aici care a început acum doi ani și aceasta este slujba lui cu normă întreagă.”

Sunt singurul care a auzit vreodată o poveste de felul acesta? Cartele telefonice, sucuri, vitamine, uleiuri și orice altceva, iar oamenii care intră, nu intră pentru că sucul acela are orice proprietate și schimbă orice, îl consumă și plătesc. Știți de ce se simt minunat? Pentru că vor renunța la slujbă într-o lună, vor fi independenți, bogați și nu vor mai trebui să lucreze niciodată, dar sucul nu face nimic. Sunt dispuși să creadă o fabulă, pentru că vor ca fabula să fie adevărată. Este adevărat? Iar următorul lucru pe care îl știi, este că poți să faci o trecere printr-o biserică în care toată lumea încearcă să vândă la toată lumea produsul lor. „Pot avea un spectacol pentru tine; poate nu au sau au deja; ea are un spectacol, și eu.” Ce este aceasta? Vor să atragă, să satisfacă firea, să renunțe la muncă și să fie independenți din punct de vedere financiar. Trebuie să facem lucrul acesta pentru a vedea, iar atunci suntem dispuși să credem cu adevărat lucruri ridicole cu privire la acest produs „care poate să-mi revoluționeze și să-mi salveze viața, să-mi vindece întreaga familie.” Și vor face orice altceva ar trebui să facă și să vadă, fără nicio dovadă reală. Ne vom prinde de așa ceva pentru că ființele umane, la bază, fundamental, sunt la fel, iar aceste lucruri funcționează mereu și mereu. Vor schimba doar produsul, vor schimba o parte din terminologie, dar va fi același lucru. Este din nou și din nou același lucru, pentru că ceea ce se întâmplă, este ademenirea, satisfacerea cărnii, iar pentru a satisface pofta ochilor, pofta cărnii și mândria vieții, ne va face să credem ceva ce este o prostie. De ce? Pentru că dorim să fie adevărat, pentru că vrem recompensa pe care o promit, și dacă funcționează pentru o schemă pentru câștigarea banilor, este exact aceeași tactică și în religie.

Ei voiau să fie în ordine, voiau să poată trăi oricum, voiau să fugă în acel turn, să cânte cu îngerii până trece judecata, apoi să revină din turn, voiau religia lor, o religie care să funcționeze: „Știi, tot ce trebuie să faci este să vii să iei Comuniunea, iar dacă iei Comuniunea, ești binecuvântat. Atunci faci parte din Trupul lui Hristos și Hristos este în tine. Dacă vei veni la spovedanie și-i vei spune unui om păcatul tău, apoi vei face ce-ți spune el, dacă vei face atâtea mătăanii, toate păcatele tale vor fi iertate.” Așa ceva nu este biblic, este o prostie absolută, dar ei cred că este adevărat. Au vrut ca acest lucru să fie adevărat, milioane au vrut să fie adevărat, așa că și-au dat învățători după poftele lor și au transformat Adevărul într-o fabulă, pentru că le-au plăcut fabulele mai mult decât Adevărul.

Dar laudă lui Dumnezeu pentru că are o sămânță predestinată.

Fratele Branham a spus: „Lot a trebuit să facă o alegere. Avraam a trebuit să facă o alegere și Dumnezeu îți dă și ție alegerea ta. Alege în această zi pe cine vei sluji. În grădina Eden a existat un pom al cunoștinței și un pom al vieții, iar omului i s-a dat privilegiul să-l aleagă pe cel pe care-l dorea, iar astăzi este la fel, ți se acordă și ție prin liberul arbitru, privilegiul de-a alege orice vrei să alegi.”

Laudă lui Dumnezeu! Să ne mergem la Cartea Esterei. Dacă mi s-a acordat liberul arbitru gratuit, dacă mi s-a dat dreptul să aleg, vreau să fiu atent cum îmi exercit acest drept de a alege. Aș vrea să mă uit aici la Cartea Esterei 2.3-4:

„Împăratul să pună în toate ținuturile din împărăția lui dregători însărcinați să strângă pe toate fetele fecioare și frumoase, în capitala Susa, în casa femeilor, sub privegherea lui Hegai, famenul împăratului și păzitorul femeilor, care să le dea cele trebuincioase pentru gătit.

Și fata care-i va plăcea împăratului să fie împărăteasă în locul lui Vasti.” Părerea aceasta a fost primită de împărat și așa a făcut.”

Așadar, aflăm că a existat un decret de îndepărtare a lui Vasti, care știm că a refuzat să meargă la sărbătoarea împăratului. Când a invitat-o împăratul la sărbătoarea lui, ea avea propria sărbătoare, sărbătoarea femeilor. Vasti este un tip al bisericii catolice; ea este acolo cu toate femeile, denumirile, care au propriile lor sărbători și nu vor veni la sărbătoarea Împăratului. Dar astăzi există o sărbătoare a Împăratului, prieteni, și voi sunteți invitați să veniți la sărbătoarea Împăratului. Vasti și toate femeile au refuzat, fiindcă voiau să păstreze propriile sărbători ale Consiliului Mondial al Bisericilor, și toate aceste prostii. Dar acum, el va da un decret pentru a aduna tinerele fecioare frumoase, deoarece avea de gând să găsească una. Și au zis: *„Și fecioara care-i va plăcea împăratului să fie împărăteasă în locul lui Vasti.”*

Toate acestea sunt atât de importante! Ei nu o căutau pe cea mai frumoasă, pe cea mai inteligentă, pe cea mai talentată, ci au început să caute fecioara care să-i placă împăratului. Amin. Aceasta face Dumnezeu astăzi. El caută fecioara care îi place Împăratului, deoarece exista o persoană care trebuia să fie mulțumită în toate acestea, iar această persoană era împăratul.

Să mergem să vedem versetul 12:

„Fiecare fecioară se ducea la rândul ei la împăratul Ahașveroș, după ce timp de douăsprezece luni împlinea ce era poruncit femeilor. În timpul acesta, aveau grijă să se gătească, ungându-se șase luni cu untdelemn de mirt și șase luni cu miresme de mirozne femeiești.

Așa se ducea fiecare fecioară la împărat. Și, când trecea din casa femeilor în casa împăratului, o lăsa să ia cu ea tot ce voia.”

Astfel, în versetul 13 puteți vedea că fecioarele au trecut printr-un proces de purificare, șase luni cu untdelemn de mirt și șase luni cu miresme de aloe și parfumuri, iar la final, au mers una câte una și s-au înfățișat înaintea împăratului. Când mergeau, li se acorda liberul arbitru, puteau să aleagă liber, așa că fiecare fecioară care mergea la împărat putea să ia tot ce dorea când pleca din casa femeilor în casa împăratului; putea lua tot ce credea că ar fi potrivit, orice credea că ar fi folositor pentru înfrumusețare sau pentru prezentare, putea să ia orice ar fi dorit pentru ea, fiindcă i se dădea când mergea și se prezenta înaintea împăratului. Astfel, vreau să vedeți că aceste fete au primit liberul arbitru, putând să ia orice doreau, orice credeau, orice simțeau că ar fi cel mai bun lucru. Acesta a fost un test.

Noi vom merge în Scripturi și vom vedea că acesta era un test. Versetul 14:

„Se ducea seara, și a doua zi dimineața trecea în a doua casă a femeilor, sub privegherea lui Șaașgaz, famenul împăratului și păzitorul țiitoarelor împăratului. Nu se mai întorcea la împărat, decât când ar fi dorit împăratul și ar fi chemat-o pe nume.

Când i-a venit rândul să se ducă la împărat, Estera, fata lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, care o înfiase, n-a cerut decât ce a fost rânduit de Hegai, famenul împăratului și păzitorul femeilor.” (v. 14-15).

Hegai este un tip al profetului acestei epoci, fratele Branham (Amin), în timp ce pregătea Mireasa pentru întâlnirea cu Împăratul, sub curățire. Acum, toate aceste fecioare se pregăteau să meargă să se întâlnească cu el. Amintiți-vă că toate erau fecioare. Nu au fost zece fecioare? Toate erau fecioare și s-au prezentat înaintea împăratului. Lor li s-a dat liberul arbitru, alegerea liberă de a lua tot ce doreau. Li s-ar fi dat orice ar fi vrut să ducă înaintea împăratului. Amin. Puteau să se îmbrace cum doreau, să folosească parfumul pe care-l doreau, și tot ce voiau pentru a se prezenta înaintea împăratului. Puteau să facă orice prin propria lor voință. Dar

când a venit Estera, ea nu a cerut nimic altceva decât ceea ce i-a spus acel profet că este haina potrivită pentru a fi îmbrăcată. De ce? Pentru că acest profet, Hegai din această generație, a fost aici ca să vegheze asupra purificării, a fost aici pentru a se asigura că sunteți prezentați corect, a fost aici ca să vă instruiască și să vă spună că El vă va lua, a spus că aceasta va fi încununarea slujbei sale, să ia haina Cuvântului și să îmbrace Mireasa, pentru că El ne-a dat ca îmbrăcăminte, Cuvântul Său. Noi am fost împodobiți de Cuvântul lui Dumnezeu (Amin), am fost îmbrăcați cu învățătura corectă, restaurarea Adevărului (Amin).

Deci, toate aceste fecioare puteau lua înaintea împăratului orice ar fi dorit inima lor, li s-a dat orice doreau, dar a existat o fecioară mică ce nu dorea nimic altceva decât ceea ce a spus profetul. Ea nu și-a dorit propria gândire, nu și-a dorit propria minte; nu a vrut să-L facă mai frumos, nu a vrut să-L facă să miroasă mai frumos, deoarece Hegai avea un secret, iar Estera a reușit să prindă acest secret. Secretul a fost că niciuna dintre aceste fecioare nu fusese înainte în camera inferioară cu împăratul, dar Hegai știa ce-i place împăratului, știa ce dorea el (Amin), și între toate a existat o fecioară care a recunoscut și a știut despre ce vorbește.

Propria mea părere nu are nicio valoare, nu știu despre ce vorbesc, dar a existat un profet care a reușit să intre în partea din spate a minții lui Dumnezeu, a știut ce a căutat Dumnezeu și a putut să ne spună care a fost dorința inimii lui Dumnezeu de-a lungul timpului. Și această dorință a fost să aibă o Mireasă aleasă pentru Sine.

Acolo a fost un test, iar testul a fost că puteau lua orice voiau. Vă puteți imagina ce le stătea la dispoziție? Vă puteți imagina că au avut douăsprezece luni de purificare cu toate acele mirodenii, cu mir, aloe și toate acele miresme; toate au avut aceasta. Apoi, Esterei i s-au dat șapte fecioare ca s-o ajute să se pregătească. Vă puteți imagina ce aveau la dispoziție? Era o Laodicea modernă. Tot ce vrei este aici, ai la dispoziție orice îți dorește inima. Poți privi orice arată și orice învață, poți cumpăra orice, aici este orice, orice aromă vrei să-l închini lui Dumnezeu. Dacă vrei să fie legalistă, o poți avea; dacă o vrei liberală, o poți avea; dacă vrei să fie tare și palpitantă, o poți avea; dacă o vrei în liniște, o poți avea. Poți avea orice aromă vrei, poți avea orice doctrină. Deci, aceste fecioare puteau să aleagă orice ca să intre și să se întoarcă în casa concubinilor. Dar acolo a fost una care a mers, și când s-a prezentat înaintea împăratului, s-a oprit chiar acolo.

Lăsați-mă să citesc acest lucru. Voi citi din nou versetul 15: „Când i-a venit rândul să se ducă la împărat, Estera, fata lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, care o înfiase,

n-a cerut decât ce a fost rânduit de Hegai, famenul împăratului și păzitorul femeilor. Estera căpăta trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau."

Estera nu s-a împodobit după propria ei dorință sau după propria ei gândire, nu a avut nicio voință proprie, ci și-a folosit libera alegere pentru a-și nega voința personală și pentru a lua ceea ce i-a spus Hegai. Am spus că „*Estera căpăta trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau.*” Aș spune că nu exista nicio modalitate mai bună de a îmbrăca această mireasă decât sub privirea lui Hegai. Toți cei care au văzut-o pe Estera s-au minunat și a primit trecere înaintea tuturor. Amin. Nu s-a spus aceasta despre niciuna dintre celelalte fecioare care au luat tot ce și-au dorit și au pus laolaltă orice au crezut: „Oh, cred că îi va plăcea aceasta, cred că va fi bine. Cred că îi va plăcea și aceasta și aceasta.” Cred că ele s-au îmbrăcat așa cum le plăcea să fie îmbrăcate pentru că nu-l cunoșteau pe împărat și nu știau ce vrea el. Singura modalitate de a ști ce voia împăratul, era să afle de la Hegai, dar aceste fecioare nu ascultau de Hegai, erau acolo plimbându-se cu dorința lor, cu propria voință și dorință: „Aș vrea să port perle; cred că vreau să am părul așa; cred că parfumul acesta miroase frumos. Cred că va fi bine pentru că arăt bine.” Tu pe cine întrebi? Privirea severă ai lui Hegai sau o altă fecioară care nu are nici o idee cu privire la ce vrea împăratul? „Este în ordine? Crezi că arăt bine?” Pe cine întrebi? Dar Hegai știa cum este împăratul. Vreau să spun că Hegai a văzut ce a făcut Vasti. El a văzut curtea, știa ce s-a întâmplat acolo. Hei, omule, el a înțeles!

Estera nu avea nimic din propria gândire, ea nu și-a exercitat libera alegere după propria voință, ci și-a predat voința și a făcut ce i-a spus Hegai, iar când s-a predat și s-a supus conducerii celui la care a fost plasată și s-a prezentat la împărat, împăratul a spus: „Aceasta este cea pe care o vreau.”

Versetul 16: „*Estera a fost dusă la împăratul Ahașveroș, în casa împărătească, în luna a zecea, adică luna Tebet, în al șaptelea an al domniei lui.*” Ea a intrat în 10.7. „*în al șaptelea an al domniei lui.*”

Împăratul a iubit pe Estera mai mult decât pe toate celelalte femei și ea a căpătat trecere și iubire înaintea lui mai mult decât toate celelalte fete. I-a pus cununa împărătească pe cap și a făcut-o împărăteasă în locul lui Vasti.”

Ce a fost aceasta? El a iubit pe cineva care a putut alege orice voia, dar a ales ceea ce i-a plăcut împăratului. Amintiți-vă că decretul a ieșit și a spus că fecioara care îi va plăcea împăratului, să fie împărăteasă în locul lui Vasti. Celelalte fecioare

au mers la împărat. Înainte ca Estera să-i placă împăratului, i-a plăcut ei înșiși și prietenilor ei. Câte biserici încearcă să impresioneze celelalte biserici? Câți încearcă să cânte, să predice, să depășească membrii celorlalte biserici? Credeți că între acele fecioare nu a existat concurență? Mă refer la cele care plecau. „Știi, părul ei este ieșit în afară în spate,” dar nimeni nu-i spune aceasta. „Mâine seară este rândul meu.” Înțelegeți ce spun, prieteni?

Vedeți, lumea este ca lumea și oamenii ca oamenii. Vă întreb, dacă astăzi am face același fel de întrecere și am aduna toate fecioarele tinere și frumoase, și le-am spune: „Vei fi împărăteasă pentru un imperiu vast, unul dintre cele mai vaste care au existat vreodată pe pământ, cu toate bogățiile și toate acestea, mergi cu el? Adică, trebuie să treci prin acest proces de purificare, ți se va da tot ce ai nevoie și poți lua tot ce dorești când mergi înaintea împăratului.” Cum credeți că ar fi casa aceea? Câte șoapte și șoapte, murmure și murmure? Vreau să spun că nu vreau să fiu rău cu femeile, dar femeile lumesti sunt în competiție una cu cealaltă încercând să se depășească în înfrumusețare. Ele sunt în întrecere una cu cealaltă, dar nu sunt îngrijorate să știe ce-i place Împăratului, ci doar încearcă să concureze una cu cealaltă. Dumnezeu să ne ajute să nu intrăm niciodată într-o rutină de felul acesta. Amin.

Să ascultăm ce a spus Hegai, pentru că Hegai a știut ce vrea Împăratul. Să ne predăm voința. Tu poți avea orice vrei, dar eu nu vreau nimic altceva decât să-i fiu plăcut acestui Împărat, deoarece singurul mod prin care voi obține coroana și titlul este dacă îi sunt plăcut Lui.

Deci, toate celelalte fecioare au ieșit cum le-a plăcut, satisfăcându-se, concurând și încercând să se depășească una pe cealaltă, și toate au venit și au plecat, au venit și au plecat, dar când a ieșit Estera, ea nu a cerut nimic altceva decât ceea ce a poruncit Hegai. Ea nu a adăugat nimic în plus la Mesaj și nu a scos nimic, nu a raționat cu privire la Cuvânt, nu L-a înfrumusețat, nu L-a făcut să miroasă mai bine, ci a luat exact ceea ce a spus Hegai; iar când a ieșit, a primit trecere înaintea tuturor, pentru că aceasta era adevărata frumusețe. Frumusețea reală a Esterei nu era pielea ei, adevărata frumusețe a Esterei era caracterul ei. Împăratul Ahașveroș avusese frumusețe, pentru că Vasti fusese uimitor de frumoasă, de aceea a chemat-o la el, pentru că împăratul a vrut să le arate tuturor frumusețea ei. Deci, el avea deja frumusețe, dar există o strălucire care vine cu caracterul, iar ceea ce avea Estera era cu mult peste ceea ce avea Vasti. Ce au spus celelalte fecioare? Deci, Estera și-a exercitat liberul arbitru

predându-și toată voința de sine. În exercitarea liberei sale voințe, ea și-a predat voința de sine, a făcut ceea ce îi plăcea împăratului și a fost poziționată ca împărăteasă.

Acesta este motivul pentru care fratele Branham a spus că drumul în sus este în jos. Toate celelalte a s-au străduit atât de mult, dar ea a făcut numai ceea ce a spus Hegai.

În mesajul **Dumnezeul acestei epoci rele**, fratele Branham spune:

„Omul din afară este o ființă fizică care este controlată prin șase simțuri, adică de cinci simțuri. Omul lăuntric este un om duh și este controlat prin cinci simțuri; conștiință, dragoste și așa mai departe. Omul din afară are văz, gust, pipăit, miros și auz. Dar în interiorul aceluia duh este un suflet care este controlat de un singur lucru, libera ta voință. Tu poți să accepți ce spune diavolul sau să accepți ce spune Dumnezeu, iar aceasta va determina ce fel de duh este acolo. Dacă este un duh de la Dumnezeu, se va hrăni din lucrurile lui Dumnezeu și nu se va hrăni cu nici un lucru din lume. Isus a zis: „Dacă iubiți lumea sau lucrurile din lume, este pentru că dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu a intrat în această parte dinăuntru.” Satan te-a înșelat, fiindcă „omul nu trăiește numai cu pâine, ci prin fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

Deschideți cu mine la Isaia 14. Am citit aceasta de curând, dar vreau să o iau din nou. Isaia 14.12:

„Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor!

Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer...”

Vedeți, Lucifer a avut, de asemenea, liberul arbitru, a avut dreptul de a alege, dar el a ales să se răzvrătească și la fel au făcut îngerii care erau cu el.

Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoptii;

mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.”

Dar ai fost aruncat în iad, în adâncimile mormântului!”

Expresia voinței de sine împotriva voinței lui Dumnezeu vine chiar de la Lucifer, este un atribut al diavolului însuși, dar Estera nu a avut niciodată aceasta

În mesajul **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, citim:

„...Dacă nu ați primit banda, într-una din nopți am predicat aici mesajul „Pavel, un prizonier al lui Isus Hristos.” Vedeti, când Dumnezeu te face să fii prizonierul Lui, nu poți face decât ce spune Duhul să faci. Cu tot marele lui intelect, Pavel a fost învățat de Gamaliel să fie un mare preot sau rabin, într-o zi. El avea ambiții mari, un era intelectual, un om mare, cu autoritate mare, un om mare în națiune, dar a trebuit să jertfească toate acestea, vedeti, ca să devină parte din Cuvânt și să-L exprime pe Isus Hristos. El știa ce trebuie să spună...

El știa ce însemna să fie chemat de frați să meargă undeva, dar Duhul Sfânt i-a interzis să-și facă voia lui proprie. Oh, dacă oamenii pe jumătate spirituali pot să prindă aceasta! Vedeti? Lui i s-a interzis să-și facă voia lui proprie. El putea să facă numai... „Duhul mi-a interzis.” Vedeti? El era un întemnițat al lui Hristos.

Apoi, această micuță prezicătoare, pe care a cunoscut-o într-o zi. Pavel știa că el are putere să-l scoată afară de diavol.” Acela îl supăra urmărindu-l în jurul orașului și strigând: „Aceștia sunt slujitorii lui Dumnezeu!” A fost o povară grea pentru el, a fost deranjant să se țină după el, deoarece știa că are putere să-l alunge pe acel diavol afară, dar nu putea s-o facă decât dacă îi spunea Dumnezeu: „Fă-o!” Vedeti, Lucifer a vrut să-și exercite propria voință, dar Pavel a învățat să-și predea voința lui Dumnezeu

„...dar putea s-o facă numai cum voia Dumnezeu. Zi de zi ea l-a urmat strigând după el, dar într-o zi Duhul i-a dat permisiunea, iar atunci a muștră duhul care era în ea. Vedeti, el știa ce înseamnă să fii prizonier.”

Pavel a crezut că are autoritate și putere când a primit scrisori de la marele preot, ca să-i prigonească pe copiii lui Dumnezeu, când a avut un tărâm al puterii și al autorității omenești și putea să-i ducă la închisoare și chiar să-i bată și să-i dea la moarte. Atunci era departe de Dumnezeu și avea o autoritate și o putere falsă, dar Dumnezeu avea să-l aducă la o Putere și la o Autoritate adevărată, ca apostol al Său, ca apostol al neamurilor. El a trebuit să lase totul și să moară; a trebuit să-și exercite liberul arbitru de a renunța la propria sa voință, iar când a făcut aceasta, l-a luat Dumnezeu. După ce a fost jos, Dumnezeu l-a ridicat, l-a luat în mâinile Sale și i-a dat o putere, o autoritate reală și o jurisdicție reală în Împărăția lui

Dumnezeu. Înainte de aceasta, Pavel a crezut că luptă pentru Împărăția lui Dumnezeu și nu și-a dat seama că lupta cu Dumnezeu. Dar când a predat totul, a primit putere, autoritate și jurisdicție în Împărăția lui Dumnezeu.

Să ne întoarcem la Geneza și să mergem la capitolul 13. Geneza 13.5:

„Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el oi, boi și corturi.

Și ținutul acela nu-i încăpea să locuiască împreună, căci averile lor erau așa de mari încât nu puteau să locuiască împreună.

S-a iscat o ceartă între păzitorii vitelor lui Avram și păzitorii vitelor lui Lot. Canaanii și fereziții locuiau atunci în țară.

Avram a zis lui Lot: „Te rog, să nu fie ceartă între mine și tine și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci suntem frați.

Nu-i oare toată țara înaintea ta? Mai bine desparte-te de mine: dacă apuci tu la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stânga.”

Lot și-a ridicat ochii și a văzut că toată Câmpia Iordanului era bine udată în întregime. Înainte de a nimici Domnul Sodoma și Gomora, până la Țoar, era ca o grădină a Domnului, ca țara Egiptului.

Lot și-a ales toată Câmpia Iordanului și a mers spre răsărit. Astfel s-au despărțit ei unul de altul.

Avram a locuit în țara Canaan, iar Lot a locuit în cetățile din Câmpie și și-a întins corturile până la Sodoma.

Oamenii din Sodoma erau răi și afară din cale de păcătoși împotriva Domnului.”

În fața deciziei, în fața alegerii, Avraam menționează legea: „Să nu fie ceartă între noi. Ținutul nu ne ajunge, așa că alege în ce direcție vrei să mergi.” Lot nu l-a luat în considerare pe Dumnezeu și nu s-a rugat, ci a fost dispus să se despartă de Avraam care este alesul lui Dumnezeu. Cum a ales Lot? El a căutat locul care era mai frumos și mai bine udat, locul unde putea avea viața cea mai ușoară și unde putea beneficia cel mai mult. Mă întreb de câte ori facem și noi alegeri în felul acesta. Știți, când a privit în jur, Lot a văzut câmpia bine udată. Ei călătoreau prin țară de ceva vreme și cunoșteau orașele, îi cunoșteau pe oameni și cunoșteau

condițiile în care trăiau. Biblia spune că oamenii din Sodoma și Gomora erau extrem de răi și Lot știa deja aceasta, dar el era dispus să meargă lângă orașul acela pentru că era bine udat și putea produce mult. Știți, era bine pentru turmele lui și va avea recolte bune, deci putea beneficia de toate lucrurile acelea, așa că era dispus să părăsească tot, să se separe, să se amestece cu lumea și să se mute aproape de Sodoma pentru un câștig personal și beneficii carnale personale. El a avut liberul arbitru și noi avem liberul arbitru, dar câți oameni au făcut o alegere carnală pentru beneficii? Au ales să fie despărțiți de Cuvântul lui Dumnezeu pentru un loc de muncă mai bun care îi ia de la biserică, un loc de muncă mai bun care îi va duce într-un loc unde nu este o biserică bună, nu este o biserică locală, nu există un loc pentru părtășie, nici credincioși, sau pur și simplu îi va duce departe de casa lui Dumnezeu din cauza programului.

Când s-a uitat, Lot a văzut că pământul era bine udat, avea pășuni pentru vite, aceasta era frumoasă, aceea era frumoasă, dar el știa deja că oamenii din Sodoma erau extrem de răi. El a ajuns să-și piardă în Sodoma unii dintre copiii, pentru că voia propria voință, voia câștig personal.

Uneori, trebuie să ne analizăm deciziile, de ce alegem ceea ce alegem, de ce am decis să facem acest lucru? Noi avem dreptul la liberul arbitru, absolut, Dumnezeu ne-a dat dreptul de a alege liberi, dar de ce luăm deciziile pe care le luăm? Le luăm din cauza a ceea ce a spus Hegai sau le luăm din cauza a ceea ce vrem noi? Putem spune cu toții Amin, pentru că toți suntem la fel de vinovați. Există o latură firească ce vrea să fie mângâiată și bine îngrijită, care vrea să beneficieze, să profite, să aibă o viață mai ușoară și toate aceste alte lucruri, de aceea, trebuie să fim atenți la motivele pentru care luăm deciziile pe care le luăm, să ne analizăm cu adevărat deciziile și să ne întrebăm: „De ce fac aceasta?”

Ceea ce vreau să spun este: „Încerc să-mi păstrez viața sau îmi dau viața pentru El, astfel încât să-l pot fi pe plac? De aceea, fratele Branham a spus că ar putea să-și schimbe învățătura și astfel să aibă mulțimi mari și o cale mai ușor de parcurs, „dar”, a continuat el, „aș prefera să mănânc biscuiți uscați și să beau apă, dar să fiu drept cu Domnul.” Deci, cred că pentru că avem dreptul să alegem liber, trebuie să ne analizăm alegerile, să le aliniem cu Cuvântul și să ne amintim ce a spus Hegai despre aceasta. Ce îi este plăcut Împăratului? Cum vrea Împăratul să fie părul meu? Ce fel de parfum a spus El că ar trebui să folosesc? Ce culoare îi place? Hegai mi-a spus: „Amintește-ți că într-o zi vei merge să-l vezi pe Împărat. Să porți panglica aceasta.” Estera putea să ia ce voia și să nu aleagă panglica

respectivă, dar ea a luat orice i s-a spus. Vedeți, noi trebuie să fim mai atenți cu privire la deciziile pe care le luăm, deoarece este în joc o relație.

Toate aceste fecioare urmau să aibă oportunitatea, pe care o au puțin, de-a avea o relație cu împăratul și de a fi împărăteasa lui, dar erau atât de interesate să-și satisfacă propria plăcere, încât au ratat relația. Dar cea care nu a căutat să se mulțumească pe sine, a fost cea care a avut relația cu împăratul, iar relația cu el era egală cu salvarea poporului ei. Aceste lucruri sunt foarte importante. Diavolul nu este mai puțin viclean decât a fost când a vorbit cu Eva, prin șarpe, și a împiedicat-o prin propriile ei pofte, și încearcă să ne împiedice și pe noi prin propriile noastre pofte.

Să mergem la 1 Împărați 18.21:

„Atunci, Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până când vreți să stați între două păreri? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El, iar dacă este Baal, mergeți după Baal!” Poporul nu i-a răspuns nimic.”

Cred că este interesant. Ilie îi cheamă la o confruntare, îi aduce într-un loc de întâlnire. Aici puteți vedea că problema din Israel era religia mixtă, amestecul, deoarece erau între două păreri, și nu au spus nici leHoVaH Dumnezeu, nici Baal, ci îi slujeau pe amândoi, dar Ilie încerca să-i aducă în punctul în care să ia o decizie. Amin.

La sfârșitul timpului, când a apărut Ilie pentru o confruntare pe Muntele Carmel, era un amestec de idolatrie și creștinism, era un amestec al religiei create de om cu Cuvântul lui Dumnezeu, o hibridare, iar Ilie a pus o întrebare: „Vreți să-I slujiți lui leHoVaH sau vreți să-I slujiți pe Baal? Hotărâți-vă și alegeți”, dar ei nu au spus nimic. Ei nu au vrut să aleagă, nu au vrut să facă nimic, ci voiau să rămână așa.

În mesajul **Nunta Mielului**, profetul spune:

„Mulți oameni spun: „Dacă Domnul va lua acest duh rău de la mine, duhul de băutură, de jocuri de noroc, de minciună, de furat, Îl voi sluji.” Dar depinde de tine, pentru că trebuie să faci și tu ceva. „Cei ce vor birui, vor moșteni toate lucrurile.” Înseamnă că tu ai puterea s-o faci, dar trebuie să vrei să te lași. Vedeți, „Ea s-a pregătit.” Îmi place Cuvântul acesta. Vedeți, Dumnezeu nu ne împinge printr-o țevă până la capătul celălalt, ca apoi să spună: „Ferice de cel ce a biruit!” El ne trece prin aceasta. Tu trebuie să iei decizii pentru tine și eu trebuie să iau decizii

pentru mine, iar când facem aceasta, ne arătăm credința și respectul față de Dumnezeu.”

Deciziile pe care le luăm arată credința și respectul nostru pentru Dumnezeu.

Să deschidem la Iosua 24.14-15:

„Acum, temeți-vă de Domnul și slujiți-l cu scumpătate și credincioșie. Depărtați dumnezeii căroră le-au slujit părinții voștri dincolo de râu și în Egipt și slujiți Domnului.

Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor căroră le slujeau părinții voștri dincolo de râu, sau dumnezeilor amoriților, în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.”

Iosua i-a dus la o decizie: „Voi trebuie să luați o decizie”, dar el nu a așteptat să vadă ce au decis ei, ci le-a spus în față ceea ce a decis el. El le-a zis: „alegeți astăzi cui vreți să slujiți: dumnezeilor căroră le slujeau părinții voștri dincolo de râu, dumnezeilor amoriților, în a căror țară locuiți sau vreți să-l slujiți lui IeHoVaH. În ce mă privește, eu am ales.” El nu a spus: „Aștept să văd ce decideți voi”, ci a zis: „Vă spun ce am decis eu: „Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.”

Așa avem și noi de luat decizia noastră. În ziua lui Ilie, când Ilie le-a spus să ia decizia lor, ei nu au spus niciun cuvânt, ci au așteptat să vadă ce se va întâmpla la confruntare, iar după ce a venit focul, a supt toată apa și a mistuit arderea-de-tot, lemnele, pietrele și pământul, i-au prins pe prorocii lui Baal și i-au ajutat pe Ilie să-i omoare. Dar nu au spus nimic înainte.

Vă spun că acum este momentul să ne luăm fiecare decizia. Nu mai târziu, ci chiar acum.

Să mergem în Geneza 24.10-21. Aici este vorba despre Eliezer, care va aduce o mireasă pentru Isaac.

„Robul a luat zece cămile dintre cămilele stăpânului său și a plecat, având cu el toate lucrurile de preț ale stăpânului său. S-a sculat și a plecat în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.

A lăsat cămilele să se odihnească, în genunchi, afară din cetate, lângă o fântână.

Era seara, pe vremea când ies femeile să scoată apă.

Și a zis: „Doamne, Dumnezeul stăpânului meu Avraam! Te rog, dă-mi izbândă astăzi și îndură-Te de stăpânul meu Avraam.

Iată, stau lângă izvorul acesta de apă, și fetele oamenilor din cetate vin să scoată apă.

Fă ca fata căreia îi voi zice: „Pleacă-ți vadra, te rog, ca să beau” și care va răspunde: „Bea și am să dau de băut și cămilelor tale,” să fie aceea pe care ai rânduit-o Tu pentru robul Tău Isaac! Și prin aceasta voi cunoaște că Te-ai îndurat de stăpânul meu.”

Nu sfârșise el încă de vorbit și a ieșit cu vadra pe umăr Rebeca, fata lui Betuel, fiul Milcăi, nevasta lui Nahor, fratele lui Avraam.

Fata era foarte frumoasă, era fecioară și niciun bărbat n-avusese legături cu ea. Ea s-a coborât la izvor, și-a umplut vadra și s-a suit iarăși.

Robul a alergat înaintea ei și a zis: „Dă-mi, te rog, să beau puțină apă din vadra ta.”

„Bea, domnul meu”, a răspuns ea. Și s-a grăbit de a plecat vadra pe mână și i-a dat să bea.

După ce i-a dat și a băut de s-a săturat, a zis: „Am să scot apă și pentru cămilele tale, până vor bea și se vor sătura.”

A vărsat în grabă vadra în adăpătoare și a alergat iarăși la fântână ca să scoată apă și a scos pentru toate cămilele lui.

Omul o privea cu mirare și fără să zică nimic, ca să vadă dacă Domnul a făcut să-i izbutească sau nu călătoria.”

Așadar, Avraam l-a trimis pe Eliezer să aducă o mireasă și s-a rugat Domnului: „Doamne, fă ca fata care vine și îi cer să-mi dea apă să beau, să-mi adape și cămilele mele. Astfel, voi ști că aceea este fata pe care ai ales-o Tu.” Astfel, El a dovedit deja că ea era aleasa, dar fata trebuia să ajungă la un moment de decizie. Să trecem la versetul 54 din același capitol. Acest bărbat a fost invitat în casa fetei, iar în versetul 54 scrie:

„După aceea, au mâncat și au băut, el și oamenii care erau împreună cu el, și s-au culcat. Dimineața când s-au sculat, robul a zis: „Lăsați-mă să mă întorc la stăpânul meu.”

Fratele și mama fetei au zis: „Fata să mai rămână câtva timp cu noi, măcar vreo zece zile: pe urmă, poate să plece.”

El le-a răspuns: „Nu mă opriți, fiindcă Domnul mi-a dat izbândă în călătoria mea; lăsați-mă să plec și să mă duc la stăpânul meu.”

Atunci, ei au răspuns: „Să chemăm pe fată și s-o întrebăm.”

Au chemat dar pe Rebeca și i-au zis: „Vrei să te duci cu omul acesta?” „Da, vreau”, a răspuns ea.” (v.54-58).

Deși a fost aleasă încă înainte de întemeierea lumii, Rebeca a fost cea care a trebuit să ia o decizie clară și a luat-o repede. Fratele Branham spune în mesajul

Un super-semn:

„Observați că Eliezer a găsit o fată despre care știa că ea era. El trebuia să se ocupe de doi oameni, de mama și fratele ei. Tatăl și ceilalți nu au avut nimic de spus, doar mama și fratele ei. La fel Mesagerul, Duhul Sfânt, a venit în ultimele zile să aleagă o Mireasă și a avut de-a face cu biserica catolică, care se numește ea însăși biserica mamă. Frate, tocmai predicatorul a trebuit să se ocupe de cei doi. Ei au fost cei care au dat naștere la probleme.” Fratele Branham a spus acest lucru referitor la propria sa slujbă, apoi a spus că Mesagerul de la sfârșitul timpului, despre care a spus că este Duhul Sfânt, a trebuit să se ocupe de două forțe. El a trebuit să se ocupe de mama și de fratele ei, care au încercat s-o împiedice să plece.

„Dar acum, el a spus: „Tu trebuie să alegi dacă mergi.” Și imediat ce a auzit de Isaac, înainte să-l fi văzut vreodată, ea a spus: „Voi merge.” De ce? Era rudă de sânge cu el. Vedeți cine era pentru Avraam? Era copilul fratelui său. Deci Isaac și Rebeca erau veri primari. Aveau o relație de sânge, arătând că biserica din ultimele zile va avea o legătură de Sânge cu Hristos, deoarece chiar Dumnezeu care L-a ales pe Hristos, Mielul ucis înainte de întemeierea lumii, a ales biserica și numele ei a fost pus în Carte înainte de întemeierea lumii.

Imediat ce Rebeca a auzit de Isaac, în ea a fost ceva care o atrăgea spre el. Deși

nu-l văzuse, ea a vrut totuși să meargă, la alegerea ei, departe de mama și de fratele ei.”

Laudă lui Dumnezeu! Ea s-a decis repede, înainte de-a vedea sfârșitul problemei, înainte de a vedea cum arăta Isaac, pentru că aveau aceeași relație de sânge. Amin. Era din aceeași familie cu Isaac, iar când a auzit, a spus: „Da, vreau să merg.” Ea nu a mai trebuit să aștepte identificarea Mesajului.

În continuare citim: *„Dacă ai fost cu Dumnezeu și în gândurile Sale la început, cum poți nega că Cuvântul Său este adevărat?”*

Când faci parte din Cuvântul Lui, ești în relație de Sânge cu El, ești din aceeași Familie, ai venit din același loc. Amin. De unde ai venit? Din mintea lui Dumnezeu. Ai venit din același loc, ești din aceeași Familie, aveți aceeași relație de Sânge, așa că atunci când auzi, în tine este Ceva (Amin), și poți lua decizia repede. Nu trebuie să aștepti să vezi care este sfârșitul problemei, pentru că înăuntrul tău există o Viață, în tine există Ceva, o relație de Sânge. Astfel, când l-ai auzit pe Eliezer vorbind, chiar dacă biserica și predicatorul tău au încercat să te rețină, ai spus: „Vreau să merg!”

În mesajul **Calea înapoi** din anul 1956, profetul lui Dumnezeu a spus:

„Credința este ceea ce nu vezi, este ceea ce crezi. Nu trebuie să vezi, dar în interiorul tău este Ceva, vedeți, în interiorul tău există Ceva. Acesta este Dumnezeu care este în interior”, este Ceva din interiorul tău care vede Adevărul. Deci el spune că „Dumnezeu care este în interior, propriul Său Cuvânt manifestă relația voastră de Sânge”, Ceva din tine vede Cuvântul, poate manifesta ceea ce este în tine, Îl vede. Este invizibil pentru ochii aceștia, dar Cel care vede este Dumnezeu din tine.

Profetul spune în **leHoVaH-Jireh** din 1955:

„Credința lui nu a eșuat, nu s-a clătinat. El și-a luat fiul, pe singurul său fiu iubit, și i-a legat mâinile și picioarele. Îl vedeți pe Dumnezeu în Avraam?”

Vedeți, Dumnezeu i-a spus lui Avraam să-l ia pe singurul său fiu și să-l aducă jertfă. Aici, Avraam Îl simboliza pe Tatăl, care avea să-L jertfească pe singurul Său Fiu, arătând venirea lui Isus Hristos. Dar nu era Avraam, ci era Dumnezeu în Avraam. Dumnezeu putea să-și ia propriul Cuvânt prin intermediul lui Avraam, pentru a

avea încredere în Sine că era Dumnezeu. Avraam era o parte din Dumnezeu, Avraam era un atribut al lui Dumnezeu, în Avraam era un germen de Viață al lui Dumnezeu, în Avraam, și prin intermediul lui, Dumnezeu putea crede propriul Cuvânt. Nu este ceea ce am făcut eu și tu, în noi există Ceva, ne întoarcem la aceeași Sursă, avem același Tată, aceeași origine. În interiorul nostru există un atribut și când Îl văd pe Dumnezeu, prin Mireasă, pot crede Cuvântul.

Priviți-o pe Rebeca. Deși familia ei voia s-o țină pe loc, s-o oprească, atunci când a văzut că avea aceeași legătură de sânge cu Isaac, a spus: „Voi merge!”

În mesajul **Încercând să-i faci lui Dumnezeu o slujbă**, profetul spune:

„Și dacă Mireasa trebuie să fie Cuvântul, atunci Ea trebuie să fie din Hristos, parte din Mire. Ea trebuie să fie Cuvântul, dar nu Cuvântul pentru ziua Lui, ci Cuvântul din această zi, Cuvântul promis de El pentru această zi.” Prindeți aceasta! *„Ea trebuie să fie parte din Mire. Ea trebuie să fie Cuvântul, dar nu Cuvântul pentru ziua Lui, ci Cuvântul din această zi, Cuvântul promis de El pentru această zi, pentru că El a trimis Cuvântul ca să modeleze Mireasa și s-o facă.*

Sper că vedem aceasta! Nu luați vreo idee de-a voastră, și nu luați ideea altcuiva! Luați Cuvântul adevărat aici, Biblia, care spune că Dumnezeu a promis în Cuvântul Său cum Își va alege Mireasa în această zi din urmă. Ați știut aceasta? El a promis cum o va face, prin planul Său original de a-L alege pe Hristos, de a alege timpurile și vremurile. El nu poate să rateze cu Mireasa Sa, deoarece Ea este parte din Cuvânt. El nu poate s-o aleagă printr-o denotațiune când nu L-a ales pe Hristos printr-o denotațiune. A venit Hristos la o denotațiune? A venit El printr-o denotațiune? Nu. Ei L-au respins. Aceasta a făcut denotațiunea atunci. Atunci când El alege o Mireasă, poate Ea să vină în vreun alt fel? Cum L-a adus El pe Hristos aici? Prin Cuvântul profeților. Este adevărat? Cum Își va aduce El Mireasa aici? Prin Cuvântul profeților. Cum L-a identificat pe El când a venit? Printr-un om cu duhul lui Ilie peste el, care a ieșit din pustie. Cum Își va identifica El Mireasa? El a promis în Maleahi 4 același lucru, înainte ca să distrugă pământul ca în zilele Sodomei.” Ea este carne din carnea Lui și os din oasele Lui.

În anul 1964, fratele Branham a răspuns la o întrebare, în **Întrebări și răspunsuri**:

„Această imagine este principalul lucru în înviere. Acele gaze, minerale și lucruri revin imediat la loc și dezvoltă din nou imaginea pe care a avut-o Dumnezeu

despre tine înainte de întemeierea lumii. Această imagine nu a fost făcută când aveai șaisprezece, optsprezece sau douăzeci de ani, în cel mai bun moment al tău, ci a fost luată înainte de a fi puse temelile lumii și pusă în marele Dosar al lui Dumnezeu. Și singurul lucru pe care l-a făcut atunci, a fost prezentat acum aici, ca să poți să-ți faci alegerea.”

Noi a trebuit să venim jos, dar Dumnezeu avea deja o poză cu noi, avea în mintea Sa o finalizare. El a avut deja o Rebeca, dar ea a trebuit să-și facă alegerea pe pământ. El avea deja o Maria (Amin), și ea urma să fie fecioara care avea să-L nască pe Hristos. El a ales-o deja încă înainte de întemeierea lumii, și acest lucru a fost profetizat cu șapte sute de ani în urmă, dar El urma să vină la Maria și Maria trebuia să facă alegerea ei, pentru că Dumnezeu este un Domn, El nu forțează nimic în ceea ce predestinează, ci vrea ca sămânța să răspundă înapoi la Sămânță, Dumnezeu din interior și Dumnezeu în Cuvânt, și cei doi se reunesc. Dar trebuie să existe o decizie clară, trebuie să existe o alegere, iar Dumnezeu a stabilit-o pe baza liberului arbitru, astfel încât „să nu fie prin forță.” El nu vrea să fie prin forță, ci vrea să fie prin dragoste.

Rebeca a fost motivată de iubire. Ea nici măcar nu-l văzuse pe Isaac, dar ceva din interiorul ei îl iubea, iar fratele Branham a spus că atunci când ea l-a văzut de departe și când el a văzut-o pe ea de departe, a fost dragoste la prima vedere. Isaac a ieșit în răcoarea serii să se plimbe pe câmp, iar ea venea pe spatele unei cămile și s-au văzut de departe. Și profetul a spus că a fost dragoste la prima vedere. De ce? Pentru că au fost făcuți unul pentru celălalt.

Voi ați fost făcuți pentru acest Cuvânt descoperit în ceasul acesta, iar acest Cuvânt descoperit a fost făcut pentru voi. Când și-a văzut soția, Adam nu a trebuit să decidă: „O vreau sau nu o vreau”, ci a spus: „Ea este carne din carnea mea și os din oasele mele,” pentru că ea a ieșit din el. Rebeca a putut să facă alegerea; Maria a putut spune: „*Facă-mi-se după Cuvântul Tău.*” Ea avea dreptul să spună că este așa sau putea să refuze. Prin liberul arbitru, ea trebuia să aibă dreptul de a refuza.

Fratele Branham a spus că Isus Hristos ar fi putut să se căsătorească cu o femeie și să crească copiii. El a trebuit să facă alegerea, a fost liber să aleagă, și și-a predat voia voinței Tatălui, ca să fie un exemplu pentru tine și pentru mine, pentru că și noi trebuie să facem alegerea noastră. Dumnezeu a hotărât deja totul, este în mintea lui Dumnezeu, dar El nu forțează lucrurile. Dumnezeu vrea o relație de

dragoste. El a pus în interior ceva care poate răspunde la acel Cuvânt, deoarece vrea să spunem: „Voi merge, voi face, voi renunța.”

Când a plecat cu Eliezer, Rebeca nu a spus: „Cred că ar trebui să mă rog. Cred că ar trebui să văd ce alegere să fac.” Rebeca a vrut să meargă. Maria nu a spus: „Bine, Tu ești Gavril, dar nu vreau să fiu însărcinată, nu vreau să-mi stric planurile”, ci atunci când i s-a prezentat Cuvântul pentru ora ei, înăuntrul ei era Ceva care a spus: „Să mi se facă după Cuvântul Tău.” Vedeți, trebuia să fie alegerea ei.

În mesajul **Explicarea slujbei**, fratele Branham a spus:

„Tu nu ești distrus sau separat de Dumnezeu pentru că ești păcătos, ci ești separat de Dumnezeu pentru că ai refuzat să mergi în felul hotărât de El. Tu ai înaintea ta Viața și moartea, la fel ca Adam și Eva. Fiecare om are liberul agent moral, iar Pomul Vieții și pomul morții este în fața noastră a tuturor și fiecare poate lua din cel pe care-l dorește. Din ce pom mănânci, depinde de ceea ce ești. Dumnezeu te-a creat cu agentul moral liber, ca să faci ce vrei în legătură cu aceasta. El nu poate să te facă să-L iubești, nu te obligă să-L iubești. Dacă mi-aș forța soția să mă iubească, mi-ar fi frică să mă căsătoresc cu ea.”

Gândiți-vă la afirmația aceasta: „Dacă mi-aș forța soția să mă iubească, mi-ar fi frică să mă căsătoresc cu ea.” De ce? Pentru că dacă ar fi forțată să te iubească, nu ar fi fidelă. Tu vrei o soție care să te iubească prin libera ei alegere; pentru că te iubește, pentru că vrea.

„Dacă mi-aș forța soția să mă iubească, mi-ar fi frică să mă căsătoresc cu ea. Dar ea m-a acceptat pentru ceea ce am fost și s-a căsătorit cu mine. Așa este. Ea m-a iubit și m-a acceptat așa, și așa trebuie să venim la Dumnezeu. El vrea să-L iubim, să venim și să credem Cuvântul Lui.”

Dumnezeu nu caută o Soție pe care a forțat-o să se căsătorească, El nu caută o relație în care tu nu ai de ales, deoarece nu poți avea încredere într-o asemenea relație. În această zi în care trăim, Dumnezeu are, a stabilit la fel ca în casa femeilor de care era responsabil Hegai, să avem orice alegem. Putem merge la orice biserică dorim și putem crede orice vrem să credem că este corect. Duminica următoare poți alege brusc să mergi la orice altă biserică vrei, și ghici ce se va întâmpla? Nu te va lovi cu moartea niciun fulger în momentul în care o faci, pentru că Dumnezeu îți oferă liberul arbitru. De ce? Pentru că El este în căutarea acelu

atribut care să-L aleagă înapoi. În ordine.

Trebuie să aibă loc un magnetism, trebuie să existe o atracție (Amin) și să se exprime în liberul arbitru. Atunci când poți alege ceea ce vrei, poți avea ceea ce vrei și poți merge unde vrei. Dar când tot ce vrei este El, când tot ce vrei este Cuvântul, atunci a găsit o Soție care Îl va lua pentru Cine este, nu pentru Cine vrea ea să fie. De ce? Dumnezeu a adus în această zi Cuvântul, și El a corectat toate erorile omului și tot confesionalismul, pentru că oamenii și-au făcut propriul soț, ceea ce vor ei să fie soțul lor, au făcut doctrine și au răsucit Cuvântul, L-au schimbat pe Dumnezeu, L-au schimbat pe Hristos în imaginea pe care o doresc. „Vreau să fie așa, deci voi predica despre El că este așa.” „Vreau să aibă acest fel de milă și de îndurare, și nu vreau să aibă acest fel de judecată, nu vreau să simtă așa cu privire la aceasta.” Știți, astfel ei predică un bărbat, un soț al lor, își fac un soț din plastic și se căsătoresc cu acesta. Amin.

Dumnezeu a stabilit că voi puteți avea orice vreți, așa că puteți avea propriul vostru soț din plastic, puteți veni cu propria doctrină, puteți începe propria voastră biserică, puteți începe propriul vostru mesaj și puteți injecta mesajul și să-l faceți cum vreți să fie, dar Dumnezeu caută o Mireasă după propria Sa inimă, o Soție în care să poată avea încredere deplină. Astfel, în zilele noastre El a trimis un profet care să ne spună exact „Acesta sunt Cel ce sunt. Acesta sunt Cine sunt Eu”, iar Hegai ne-a spus totul despre Împărat, despre ceea ce Îi place și despre ceea ce vrea El.

Majoritatea femeilor erau îngrijorate ce perle să poarte, dacă să ia pantofii roșii sau pe cei albaștri, dar în mulțime era o fecioară care îl asculta pe Hegai, deoarece știa că pentru a fi aleasă de împărat, va trebui să-i placă. În ziua în care putem avea tot ce dorim, vedem că Dumnezeu nu Se îndepărtează de liberul arbitru, este încă în vigoare, prieteni. Problema este că mulți dintre noi suferim încă de propriile noastre alegeri și spunem: „Mi-aș dori ca Dumnezeu să mă fi oprit să fac alegerile mele.” Dumnezeu a hotărât liberul arbitru și îl respectă. Mulți dintre noi suferim din cauza alegerilor noastre, dar El ia același lucru, liberul arbitru, și va dovedi o Mireasă prin liberul arbitru. El a dovedit că este Estera, pentru că ea a putut să ia tot ce a dorit când a mers să se întâlnească cu împăratul, dar nu a vrut nimic altceva decât ceea ce a spus Hegai. Aceasta dovedește că ea a fost cea aleasă. În această zi, Dumnezeu a arătat partea din spate a minții Sale, ce vrea Dumnezeu, ce așteaptă Dumnezeu, ce Îl place lui Dumnezeu, cum vrea să acționeze Biserica Sa, cum vrea să arate și ce să creadă Biserica Sa.

El nu vrea să-Și forțeze Mireasa în El, ci a așezat liberul arbitru pentru că vrea una în care să aibă încredere, o caută pe cea care va face ceea ce Îi face plăcere și spune: „Dumnezeule, vreau să iau liberul meu arbitru și să-l supun voinței Tale.” Să ne predăm voluntar propria voință și să-l dovedim lui Dumnezeu dragostea, respectul și credința în El. Calea liberului arbitru nu a dispărut încă, iar Dumnezeu dovedește că va avea felul potrivit de Mireasă. Și face aceasta conform alegerilor pe care ne permite să le facem în fiecare zi, iar când vine timpul să fac următoarele alegeri, mă refer la mine, vreau să mă opresc și să spun: „Vreau să fac ce a spus Hegai.”

Mă confrunt cu o alegere, trebuie să aleg într-un fel sau altul, dar știți, m-am săturat de alegerile mele. Băieți, sunteți oboșiți de alegerile voastre? Eu m-am săturat de alegerile mele, nu le mai vreau, ci vreau să fac ceea ce-I este plăcut Împăratului. De unde știu ce-I este plăcut Împăratului? El ne-a dat în această zi un Mesaj, a restaurat Cuvântul și ne-a deschis Biblia, așa că știm ce vrea, știm Cine este, știm cum este, vedem Persoana Lui, Îi vedem natura, Îi vedem comportamentul și știm că tot ce Își dorește este o Mireasă care să-L reflecte. Eu zic: „Dumnezeule, aceasta este tot ce vreau, aceasta este tot ce vreau să fiu. Nu mai vreau lucrurile pe care mi le oferă Laodicea, sunt oboșit, m-am săturat să satisfac carnea, m-am săturat de ea. Ceea ce vreau mai mult decât orice este să-Ți mulțumesc și să-Ți spun: „Ajută-mă, Dumnezeule!” Să ne rugăm.

Doamne Isuse, Îți mulțumesc, Dumnezeule, pentru că în ceasul acesta în care trăim, ne chemi să ieșim din religie și să intrăm într-o relație cu Tine; să ieșim din formalism, din doctrine, învățături false, înțelegere falsă, din voința de sine și iubirea de sine. Dumnezeule, Tu ne-ai arătat ce vrei și aceasta vrem să facem și să fim. Ajută-ne în timp ce ne predăm. Tu ne-ai acordat liberul arbitru și există o putere care stă în aceasta, Doamne. A fost suficient de puternică pentru ca atunci când copiii Tăi au ales greșit, să-Ți ia frumoasa creație, s-o pervertească, s-o corupă și să aducă distrugerea. Doamne, dacă acest lucru este atât de puternic, poate fi folosit pentru bine. Oh, Doamne, ajută-ne să ne face alegerile până la Cuvântul Tău, să ne predăm toată auto-voința și toată iubirea de sine, s-o punem la picioarele Tale și să luăm alegerea Ta; să luăm ceea ce ne-ai dat în ceasul acesta și să fim îmbrăcați cu El, Doamne, să fim parfumați de El și să-Ți fim plăcuți Ție. Ia tot egoismul și toată mândria de la noi, Stăpâne, și ajută-ne să ne punem jos și să alegem Cuvântul, să alegem calea cu Dumnezeu.

Doamne, aceasta este alegerea mea. Dacă mi-ai dat liberul arbitru, aceasta este

cea ce aleg. Te rog să fii cu noi pe drum și în timp ce plecăm de aici, lasă-ne să fim o Lumină strălucitoare ca să-Ți arăți laudele și alții să poată vedea Lumina care strălucește de la noi și să fie aduși la Tine, Doamne, să-i putem îndrepta spre Sursă, ca să fie conectați din nou la Tine. Fii cu noi, Doamne, și ghidează-ne. Iartă-ne pentru lucrurile pe care le-am ales în trecut, Doamne, iartă-ne pentru egoismul nostru și continuă să ne modelezi în chipul Tău, în timp ce ne predăm Ție, în Numele Lui Isus Hristos. Amin.

Vă amintiți când predica fratele Branham, iar Danny Henry a venit la el la sfârșitul predicii, l-a cuprins cu brațele și a dat o profetie în franceză. Profetia s-a tradus și în ea s-a spus: *„Pentru că ai ales calea cea mai grea, calea îngustă, și ai făcut aceasta prin propria ta alegere...”* Ascultați, Dumnezeu l-a rânduit deja încă înainte de întemeierea lumii. Credeți că acel profet ar merge într-un alt fel decât așa cum l-a văzut și l-a rânduit deja Dumnezeu? Dumnezeu a fost atât de mulțumit când a văzut un om care ar fi putut alege orice ar fi vrut, dar a ales calea cea mai grea. Și a ales aceasta prin propria sa alegere, fără să fie forțat, fără nicio constrângere, fără ca Dumnezeu să-l împingă s-o facă. Prin propria sa alegere, a spus: *„Voi lua calea îngustă, voi lua calea cea mai grea.”* Dumnezeu a fost atât de mulțumit, încât atunci când acel bărbat l-a cuprins cu brațele, a început să procească într-o franceză perfectă. Și Dumnezeu avea acolo un interpret de la ONU, o femeie care vorbea franceza și un alt interpret, iar când toți au adus traducerea lor, totul se potrivea perfect. Dumnezeu a fost atât de mulțumit de un bărbat. Ce făcea el? Mergea în viziunea lui Dumnezeu. Dumnezeu îl rânduisese deja, iar el făcea ceea ce i-a spus Dumnezeu să facă. Dar Dumnezeu nu avea de gând să-l împingă într-un tub și să-l scoată pe partea cealaltă, ci a spus: *„Tu ai ales”*. A fost propria sa alegere să facă aceasta. Un om, o ființă umană cu sămânța lui Dumnezeu în interior, a ales ceea ce era în mintea lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a fost atât de încântat de alegerea sa! Suntem noi Mireasa lui Isus Hristos? Eu cred cu toată inima mea că sunt! El m-a văzut trecând linia de sosire și categoric mă voi desăvârși prin spălarea Apei Cuvântului. Eu știu acest Cuvânt, dar El privește încă la alegerea mea, iar eu vreau să-L mulțumesc cu alegerea mea, vreau să-L fac bucurie. Vreau să merg pe calea îngustă, vreau să aleg calea cea mai grea și să mă sacrific, vreau să renunț la tot ceea ce vreau să fac eu și să fac alegerea care îl va determina să spună: *„Prin propria ta alegere ai ales corect, exact ceea ce îmi place.”* Oh, nu există nimic care ar putea să mă facă mai fericit decât să-L aud spunând aceasta despre mine! *„Este alegerea pe care ai făcut-o tu. Nu te-am împins, nu te-am forțat, ci tu ai vrut.”* Eu spun: *„Dumnezeule, știu că în acest timp*

final va fi o Mireasă și ea nu-și va lua calea ei. Este deja profetit, este deja în mintea lui Dumnezeu, a fost deja spus, este deja stabilit și pecetluit că va exista o Mireasă care nu va cădea.

Cum a căzut Eva? Ea nu a căzut prin pofta ei trupească, ci prin propria voință, prin propria ei alegere, pentru că a vrut s-o facă, nu pentru că a împins-o cineva s-o facă. Strigătul inimii mele este: Dumnezeule, vreau să-Ți arăt respectul și dragostea, alegându-Te pe Tine. Aceasta este alegerea mea. Aceasta să fie alegerea inimii noastre, prieteni. În fiecare alegere pe care o facem, să-L alegem pe El, să alegem calea cea mai grea, pentru că este calea exactă și corectă, este Calea Lui. Amin.

-Amin-